

afb. 3. Het Schielandshuis. Vlak vóór het in 1976 werd gesloten voor restauratie, was het pand zo bouwvallig dat elke regenbui lekkage in het glazen dag veroorzaakte; in de grote middenzaal op de eerste verdieping mochten niet meer dan veertig bezoekers gelijktijdig aanwezig zijn vanwege het gevaar dat de vloer zou instorten. Restauratie van het enige 17e-eeuwse gebouw in het centrum was dus hard nodig. (foto GAR, inv.nr 1975-1544)

lang ('gemiddeld 120 jaar verzamelen' schrijft de meerderheid met forse overdrijving) en zou leiden tot conflicten in de sfeer van prioriteitstelling. Daarnaast is het goed mogelijk met gebruikmaking van de bestaande collecties tot nieuwe vormen van ordening te komen en aldus aandacht te besteden aan mogelijke lacunes.

Terwijl het gemeentebestuur voor de nieuwbouw van musea en paviljoens had gekozen voor de parkachtige locatie, ging de Stuurgroep voor een ander anker liggen. Voor het Historisch Museum is het Schielandshuis de aangewezen locatie, voor het Maritiem Museum 'Prins Hendrik' komt de kop van de Leuvehaven het meest in aanmerking, voor Van Beuningens collectie gebruiksvoorwerpen dient een uitbreiding aan het bestaande

Museum Boymans van Beuningen te worden gerealiseerd, terwijl voor het Museum voor Land- en Volkenkunde nieuwbouw in het Museumpark de aangewezen plaats is, ongeveer ter hoogte van de huidige Kunsthal. Deze laatste bouw zou gecombineerd kunnen worden met een groot nieuw museaal depot ter vervanging van de opslag in de oude Jaminfabriek in Crooswijk. Mocht het gemeentebestuur dan nog een experimenteercentrum willen, dan zou dat volgens Museumplan 2 aan de Jongkindstraat kunnen worden gevestigd, op de plaats waar nu het Nederlands Architectuurinstituut staat, terwijl eventuele paviljoens konden worden gebouwd in Het Park, toen nog geen 'beschermd rijksmonument'. Met dit voorstel versplintert ook de ruimtelijke samenhang die